

jeg bede om en Forklaring," faldt Frk. Ragnhild ind.

„Jeg er overbevist om, Frue, at De ganske deler min Opfattelse," vedblev Pateren med uforstyrrelig Alvor, — han sad let tilbagelænet mod Stoleryggen, havde anbragt Straahatten i sit Skød og holdt Hænderne med de korte, tykke, ringbesatte Fingre samlede foran Brystet, saaledes at kun Fingerenderne berørte hinanden. — „Jeg kunde dog virkelig ikke forsvare at lade en Dame af saa elskelige Egenskaber som Frk. Tønnesen drage ganske uden Beskyttelse til et saadant „første Rangs Kursted", der ikke uden Berettigelse gør Fordring paa at kaldes et Nordens Ostende. Betænker man tillige det overvældende Indtryk af disse „vildt romantiske Naturomgivelser", som vi her Alle har for Øje, vil man sikkert forstaa, at jeg har følt det som min Pligt at tilbyde Uskyldigheden den Beskærmelse, som saavel min gejstlige Distinktion" — han pegede op paa sit hvide Slips — „som mit graanende Hovedhaar forhaabentlig selv i dette moderne Sodoma vil kunne yde den."

„Nej, den Forklaring duer ikke, Hr. Pastor!" vedblev Fru Betty ufortrøden. „Maa jeg bede om en anden."

„Aa, hvor vil du dog høre paa de Taabelig-Dommens Dag.